

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/5/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015200227
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015200227.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Judity Kokolevskej, v právnej veci navrhovateľky: Y. U. F., bytom T. XXXX/XX, V., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, kancelária Bratislava, so sídlom Nám. slobody 12, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporcu sp. zn. 1743/2015-KaBa (385/2014), RZ:3150/2015 zo dňa 19.01.2015, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sp/12/2015-55 zo dňa 28. septembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sp/12/2015-55 zo dňa 28. septembra 2016 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

Konanie pred krajským súdom

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 4Sp/12/2015-55 zo dňa 28. septembra 2016 potvrdil rozhodnutie odporcu - Centra právnej pomoci, Kancelária Bratislava, sp.zn. 1743/2015-KaBa (385/2014),RZ:3150/2015 zo dňa 19.01.2015. O trovách konania rozhodol poukazom na ust. § 250l ods. 2 v spojení s ust. § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p) tak, že navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núde a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“), citujúc právnu úpravu právnej normy § 10

ods. 7 uvedeného zákona, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov a dospel k záveru, že žalovaný správny orgán rozhodol správne a v súlade so zákonom.

Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že navrhovateľka požiadala prvýkrát o priznanie bezplatnej právnej pomoci v konaní o náhradu škody vo výške 33.192,- Eur voči JUDr. X. Y. v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. dňa 30.07.2012. V uvedenej veci odporca rozhodnutím Sp.zn.: 1N 2583/2013, Ev.č.: 5282/2012 zo dňa 12.10.2012 rozhodol tak, že nárok na poskytovanie právnej pomoci priznal a určil advokáta, JUDr. T. V. Nakoľko však navrhovateľka v tejto právnej veci neposkytovala súčinnosť určenému advokátovi, odporca rozhodol, že jej odníma nárok na poskytovanie právnej pomoci, a to rozhodnutím Sp.zn.: 478/2013, Ev.č. 14612/2013 zo dňa 09.04.2013. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.05.2013, nakoľko navrhovateľka voči nemu nepodala odvolanie. Následne navrhovateľka 08.01.2014 opätovne požiadala odporcu o poskytnutie právnej pomoci v totožnej veci. Odporca prvýkrát rozhodol o odmietnutí priznať navrhovateľke nárok na poskytovanie právnej pomoci rozhodnutím Sp.zn.: 385/2014-KaBa, RZ: 6287/2014 zo dňa 04.02.2014. Voči tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka odvolanie, o ktorom rozhodol tunajší súd rozsudkom č.k. 9Sp/19/2014-28 zo dňa 05.09.2014 tak, že rozhodnutie odporcu zrušuje a vracia na ďalšie konanie, nakoľko toto bolo nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Odporca po vrátení veci na ďalšie konanie vydal napadnuté rozhodnutie.

Napadnutým rozhodnutím sp. zn.: 1743/2015-KaBa (385/2014), RZ: 3150/2015 zo dňa 19.01.2015 odporca v zmysle § 10 ods. 7 zákona č. 327/2005 Z.z. rozhodol, že navrhovateľke odmieta opätovne priznať nárok na poskytovanie právnej pomoci vo veci navrhovateľkou označenej ako „náhrada škody vo výške 33.192,- Eur voči JUDr. X. Y.“ v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 15C/53/2012, a to z dôvodu, že v totožnej veci bol navrhovateľke priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci odňatý jeho predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím.

Krajský súd prejednal vec na pojednávaní v súlade s § 250q O.s.p., pri preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia sa oboznámil s obsahom správneho spisu, pričom po preskúmaní napadnutého rozhodnutia z dôvodov namietaných v opravnom prostriedku navrhovateľky dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné a napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom.

Krajský súd uviedol, že navrhovateľka v opravnom prostriedku poukazovala iba na skutočnosť, že súčinnosť v konaní poskytovala, túto naopak neposkytol pridelený advokát. Žiadnym spôsobom nespochybnila správnosť a zákonnosť postupu odporcu pri aplikácii § 10 ods. 7 zákona č. 327/2005 Z. z..

Vo vzťahu k námietke o nedostatočne odôvodnenom rozhodnutí krajský súd uviedol, že odporca v odôvodnení napadnutého rozhodnutia riadne opísal priebeh konania, ako aj v ňom zistený stav veci. Poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci zo dňa 09.04.2013 nadobudlo právoplatnosť, čím je splnená podmienka pre vydanie negatívneho rozhodnutia vo veci opakovanej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci postupom podľa § 10 ods. 7 zákona č. 327/2005 Z. z.. Nad rámec tohto odôvodnenia poukázal (opätovne) na neposkytnutie potrebnej súčinnosti zo strany navrhovateľky, ktorá skutočnosť bola rozhodnou pre vydanie právoplatného rozhodnutia zo dňa 09.04.2013, ktorým bol navrhovateľke odňatý nárok na poskytovanie právnej pomoci.

Krajský súd nepovažoval za spornú skutočnosť, že priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci (rozhodnutie odporcu Sp.zn.: 1N 2583/2013, Ev.č.: 5282/2012 z 12.10.2012) bol navrhovateľke odňatý právoplatným rozhodnutím odporcu Sp.zn.: 478/2013, Ev.č. 14612/2013 z 09.04.2013 v dôsledku neposkytnutia súčinnosti oprávnenej osoby - teda navrhovateľkou. Konštatoval, že tým bol naplnený jeden z predpokladov hypotézy § 10 ods. 7 zákona č. 327/2005 Z.z., ktorý umožnil odporcovi v prípade podania opätovne žiadosti o poskytnutie právnej pomoci (opätovná žiadosť bola navrhovateľkou doručená odporcovi 08.01.2014) odmietnuť opätovne priznať nárok na poskytnutie právnej pomoci.

Túto, citovaným zákonným ustanovením upravenú možnosť odporca využil, pričom na odôvodnenie jej aplikácie (správnej úvahy) poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka v konaní, v ktorom žiadala o opätovné poskytnutie právnej pomoci v minulosti neposkytovala určenému advokátovi súčinnosť. Táto okolnosť bola dôvodom vydania rozhodnutia o odňatí priznaného nároku na poskytovanie právnej pomoci. Mal za to, že odporca tiež správne poukázal na fakt, že navrhovateľka voči rozhodnutiu o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci z dôvodu neposkytnutia potrebnej súčinnosti určenému advokátovi (rozhodnutie odporcu Sp.zn.: 478/2013, Ev.č. 14612/2013 z 09.04.2013) nepodala odvolanie, teda toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Bolo teda potrebné vychádzať z jeho znenia, včítane obsahu jeho odôvodnenia. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na skutočnosť, že nebolo úlohou ani odporcu a ani súdu posudzovať v aktuálnom konaní dôvodnosť vydania rozhodnutia odporcu z 09.04.2013, pretože (ako to bolo vyššie uvedené) toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Z uvedených dôvodov preto námietku navrhovateľky o chybnom posúdení skutkového stavu a následného nesprávneho právneho kvalifikovania vyhodnotil ako nedôvodnú.

Vzhľadom na uvedené krajský súd odvolaním napadnuté rozhodnutie odporcu ako vecne správne potvrdil.

2.

Odvolanie navrhovateľky

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie, ktorého vady boli na základe výzvy krajského súdu odstránené. Navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil v plnom rozsahu a vec mu vráti späť na ďalšie konanie, nakoľko vychádza z nesprávneho právneho a nedostatočného vecného a právneho posúdenia veci, a na základe vykonaného dokazovania dospel krajský súd k nesprávnym skutkovým zisteniam.

V dôvodoch odvolania navrhovateľka namietala, že súd pri preskúvaní rozhodnutia odporcu opomenul skutočnosť, že navrhovateľka dňa 27.02.2013 požiadala odporcu o zrušenie zastupovania advokátom JUDr. V. z toho dôvodu, že dňa 25.02.2013 z dôvodu nečinnosti vypovedala JUDr. V. plnomocenstvo, teda ešte pred vydaním rozhodnutia odporcu o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci navrhovateľke. Navrhovateľka skonštatovala, že správny orgán pri použití správnej úvahy, prostredníctvom ktorej realizuje svoju zákonnú kompetenciu, nemôže postupovať svojvoľne. Tatiež poukazom na čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy SR skonštatovala, že riadny chod spravodlivosti zaväzuje popri súdoch aj orgány verejnej správy na odôvodnenie svojich rozhodnutí. Taktiež rozsudok krajského súdu považovala za rozporný so zákonom. Namietala, že z rozhodnutia odporcu o odňatí nároku a poskytovaní právnej pomoci po opätovnej žiadosti navrhovateľky nie je zrejmé, čo viedlo odporcu pri opätovnej žiadosti navrhovateľky odmietnuť nárok na právne zastupovanie a súd túto skutočnosť pri preskúvaní správneho rozhodnutia opomenul, čo malo dôsledok pri jeho rozhodovaní. Mala za to, že krajský súd konal svojvoľne a protizákonne.

3.

Vyjadrenie odporcu k odvolaniu navrhovateľky

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky mal za to, že pri vydávaní odvolaním napadnutého rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom a spoľahlivo zistil stav veci. Pri svojom rozhodovaní použil zákonnú správnu úvahu, ktorú si riadne odôvodnil, pričom sa pridržal zákonných ustanovení platných v čase vydania rozhodnutia a jeho správna úvaha nevybočila z medzí a hľadísk stanovených zákonom. Odporca zotrval na správnosti rozhodnutia o odmietnutí opätovne priznať nárok na poskytnutie právnej pomoci a v celom rozsahu sa pridržal svojho vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľky. Navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

4.

Konanie pred odvolacím súdom

Podľa § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, účinný od 01.07.2016, konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len „S.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania navrhovateľky (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd odvolaním napadnuté rozhodnutie odporcu Sp. Zn. 1743/2015-KaBa (385/2014), RZ:3150/2015 zo dňa 19.01.2015, potvrdil.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami navrhovateľky uvedenými v jej opravnom prostriedku, a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Predmetom preskúmovacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu - odporcu sp. zn. 1743/2015-KaBa (385/2014), RZ:3150/2015 zo dňa 19.01.2015, ktorým nebol navrhovateľke opätovne priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z..

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že odporca svojim rozhodnutím sp. zn.: 1N 2583/2013, Ev.č.: 5282/2012 zo dňa 12.10.2012 priznal navrhovateľke na základe jej návrhu nárok na poskytovanie právnej pomoci a určil advokáta, JUDr. T. V. Následne však svojim rozhodnutím Sp.zn.: 478/2013, Ev.č. 14612/2013 zo dňa 09.04.2013 odporca odňal nárok na poskytovanie právnej pomoci a to z dôvodu, že navrhovateľka vo veci, v ktorej jej bola priznaná právna pomoc, neposkytovala súčinnosť určenému advokátovi. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.05.2013, nakoľko navrhovateľka voči nemu nepodala odvolanie. Následne navrhovateľka 08.01.2014 opätovne požiadala odporcu o poskytnutie právnej pomoci v totožnej veci. Odporca prvýkrát rozhodol o odmietnutí priznať navrhovateľke nárok na poskytovanie právnej pomoci rozhodnutím sp.zn.: 385/2014-KaBa, RZ: 6287/2014 zo dňa 04.02.2014. Voči tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd rozsudkom č.k. 9Sp/19/2014-28 zo dňa 05.09.2014 tak, že rozhodnutie odporcu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, z dôvodov, že rozhodnutie bolo nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Odporca po vrátení veci na ďalšie konanie vydal napadnuté rozhodnutie.

Odvolací súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy D. súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 250 l a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi

ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, (v opravnom prostriedku), či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd mal preukázať, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Účelom zákona č. 327/2005 Z.z. je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, v azylových veciach alebo v konaní o administratívnom vyhostení podľa osobitného predpisu a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov (§ 1).

Zákon č. 327/2005 Z.z. ustanovuje podmienky poskytovania právnej pomoci, postup fyzických osôb a príslušných orgánov v konaní o nároku na priznanie právnej pomoci a inštitucionálne zabezpečenie poskytovania právnej pomoci (§ 2).

Centrum právnej pomoci je štátna rozpočtová organizácia, ktorá poskytuje právnu pomoc podľa zákona č. 327/2005 Z. z. svojimi zamestnancami, určenými advokátmi a mediátormi (§ 5 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.). Centrum právnej pomoci, podobne ako predtým všeobecné súdy, skúma každú žiadosť žiadateľa a vyhodnocuje ju z hľadiska splnenia podmienok podľa zákona č. 327/2005 Z. z.. Po splnení podmienok na poskytnutie právnej pomoci jednotlivých žiadateľov a rozhodnutí o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci vynakladá centrum finančné prostriedky na ich právne zastúpenie, preto je potrebná aj náležitá participácia zo strany žiadateľa.

Podľa ust. § 10 ods. 7 zákona č. 327/2005 Z. z., ak v dôsledku neposkytnutia súčinnosti oprávnenej osoby alebo priznania nároku na právnu pomoc na základe nepravdivých alebo neúplných údajov bolo oprávnenej osobe rozhodnutím centra odňaté poskytovanie právnej pomoci, alebo ak oprávnená osoba bezdôvodne zavinila zastavenie konania, centrum môže z týchto dôvodov rozhodnutím odmietnuť opätovne priznať nárok na poskytnutie právnej pomoci.

Podľa § 25 ods. 1 zákon č. 327/2005 Z.z. na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní - správny poriadok, v znení neskorších predpisov).

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Odvolací súd vychádzajúc zo skutkových zistení v danej veci a citovanej právnej úpravy dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že žalovaný správny orgán v danom prípade postupoval náležite v súlade so zákonom č. 327/2005 Z.z., vo veci si zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, v konaní postupoval dostatočne v súčinnosti s navrhovateľkou a v odôvodnení rozhodnutia pri aplikácii ustanovení § 10 ods. 7 uvedeného zákona náležite odôvodnil svoju právnu úvahu, z ktorých dôvodov rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je treba považovať za zákonné. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa rozhodol vo veci súladne so zákonom, keď rozhodnutie odporcu napadnuté opravným prostriedkom podľa § 250q ods. 3 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v dostatočnej miere venoval relevantným námietkam navrhovateľky a tieto riadne vyhodnotil a svoje právne závery i riadne odôvodnil. Z odôvodnenia rozhodnutia tak dostatočne vyplývajú skutočnosti a právne dôvody, ktoré viedli krajský súd k právnemu záveru o vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia, čo je v súlade s procesnými požiadavkami vyjadrenými v ust. §§ 157 a nasl. O.s.p..

Problematike týkajúcej sa povinnosti náležite zdôvodniť rozhodnutie venoval značnú pozornosť vo svojej judikatúre aj Ústavný súd Slovenskej republiky - napr. v nálezoch sp. zn. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 243/07, I. ÚS 114/08, III. ÚS 36/2010. Ústavný súd konštatoval, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov (týka sa aj rozhodovacej činnosti orgánov verejnej správy) sa uskutočňuje v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu; jedným z týchto princíпов, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je povinnosť súdov ako aj orgánov verejnej správy svoje rozhodnutia odôvodniť v súlade so zákonnou úpravou. Z odôvodnenia totiž musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Povinnosť súdu ako aj orgánu verejnej správy je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia rozhodnutia teda musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Taktiež z ustálenej judikatúry ESJP je zrejmé, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. V zmysle judikatúry tohto súdu sa nevyžaduje, aby sa na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Vychádzajúc z účelu a zmyslu zákona č. 327/2005 Z.z., ktorým zákonodarca sledoval vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv ako i z určitého mechanizmu zavedeného na ochranu vynakladaných finančných prostriedkov, centrum právnej pomoci, do právomoci ktorého zákonodarca zveril právomoc rozhodovať o žiadosti žiadateľov (aj o opätovných žiadostiach) na poskytnutie právnej pomoci, je v zmysle citovaného ust. § 10 ods. 7 oprávnené z dôvodov taxatívne vymedzených odmietnuť opätovne priznať nárok na poskytovanie právnej pomoci, pričom svoje rozhodnutie musí riadne odôvodniť. Z odôvodnenia odporcu je jednoznačne zrejmé, aké dôvody viedli centrum k odmietnutiu opätovného priznania nároku na poskytovanie právnej pomoci, ktorého dôvody považoval aj krajský súd za dostatočné, s čím sa stotožnil aj odvolací súd.

Rozhodujúcim v predmetnej veci bolo, že navrhovateľke bol právoplatným rozhodnutím centra odňatý priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci z dôvodu neposkytovania súčinnosti ustanovenému advokátovi, čím bol daný právny základ pre postup centra podľa ust. § 10 ods. 7 zákona. Pri

preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia o odmietnutí opätovného priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci, nie sú právne významné dôvody, na ktoré navrhovateľka v odvolaní poukazovala, že ešte pred vydaním rozhodnutia o odňatí nároku sama požiadala odporcu o zrušenie zastupovania Dr. V. vzhľadom na to, že vypovedala Dr. V. z dôvodu nečinnosti plnomocenstvo, pretože o odňatí právnej pomoci už bolo právoplatne centrom rozhodnuté, a to z dôvodu neposkytovania potrebnej súčinnosti ustanovenému advokátovi.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu odvolacích dôvodov vychádzajúc zo skutkových okolností danej veci vyplývajúcich z administratívneho spisu dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že žalovaný správny orgán v danej veci náležite postupoval a rozhodol v súlade s citovanou právnou úpravou, predmetu konania venoval náležitú pozornosť sledujúc účel zákonnej úpravy poskytovania právnej pomoci, z ktorých dôvodov námietky navrhovateľky uvedené v jej odvolaní proti prvostupňovému súdному rozhodnutiu odvolací súd nepovažoval za relevantné k vyhovaniu jej odvolacieho návrhu.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd rozsudok krajského súdu v zmysle § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a v spojení s § 219 ods. 1, 2 a s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p., ako vecne a právne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd v zmysle ust. § 250k ods. 1, s § 246c ods. 1 a s § 224 ods. 1 O.s.p. a v spojení s § 492 ods. 2 S.s.p.. Navrhovateľke pre jej neúspech v tomto konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.